

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/4/2025
Identifikačné číslo spisu:	9521100254
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9521100254.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Františka Moznera, JUDr. Petra Paludu, JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Jozefa Šutku v trestnej veci obžalovaného Ing. B. X. a spol., vedenej pre účasť na pokračovacom zločine prijímania úplatku vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 13. mája 2025 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného Ing. B. X. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2TdoVS/3/2025, zo 6. marca 2025

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného Ing. B. X. zamietla.

Odôvodnenie

Uznesením najvyššieho súdu, sp. zn. 2TdoVS/3/2025, zo 6. marca 2025 bolo rozhodnuté podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku (skrátene) o nevyhlúčení sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoVS/3/2025.

V označenom konaní má najvyšší súd rozhodnúť o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu najvyššieho súdu, sp. zn. 4Tost/19/2024, z 12. decembra 2024 o nevyhlúčení sudcu JUDr. Juraja Klimenta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 4Tost/19/2024. Obžalovaný v sťažnosti podanej proti uzneseniu najvyššieho súdu, sp. zn. 2TdoVS/3/2025, zo 6. marca 2025 uviedol, že pomer sudcu JUDr. Petra Štífta k prejednávanej veci zakladá jeho účasť na rozhodnutiach v iných konaniach (vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 5Tost/24/2024, 5Tost/25/2024, 5Tost/20/2024 a 2TdoV/5/2024), predmetom ktorých bolo posúdenie námietky zaujatosti sudcu JUDr. Juraja Klimenta, založenej na rovnakých dôvodoch ako je tomu v aktuálne prejednávanej veci - týkajúcich sa negatívneho pomeru sudcu JUDr. Juraja Klimenta k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi. Početnosť týchto rozhodnutí vrátane skutočnosti, že sudca JUDr. Peter Štíft doposiaľ nevzal do úvahy rozhodnutia nadriadených súdov, ktoré jednomyselne dospeli k záveru o zaujatosti sudcu JUDr. Juraja Klimenta pre jeho negatívny pomer k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi, ako aj nadštandardne kolegiálny až priateľský vzťah medzi týmito sudcami, podľa obžalovaného vyvoláva

objektívnu pochybnosť o nestrannosti sudcu JUDr. Petra Štífta. Na podklade týchto úvah obžalovaný navrhol, aby nadriadený súd zrušil uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 2TdoVS/3/2025, zo 6. marca 2025 a sám rozhodol o vylúčení sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoVS/3/2025.

Iný senát najvyššieho súdu [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] po zistení, že sťažnosť obžalovaného spĺňa všetky formálne podmienky, preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie jemu predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Podstata námietky zaujatosti sudcu JUDr. Petra Štífta spočíva v tom, že uňho možno predpokladať, akým spôsobom, s ohľadom na jeho nadštandardne kolegiálny a priateľský vzťah k sudcovi JUDr. Klimentovi, rozhodne v konaní vedenom na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoVS/3/2025, nakoľko predmetom tohto konania je posúdenie otázky, na ktorú už zaujal názor v iných veciach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 5Tost/24/2024, 5Tost/25/2024, 5Tost/20/2024 a 2TdoV/5/2024.

Sudca JUDr. Peter Štíft bol členom senátu vo všetkých štyroch naposledy uvedených konaniach, predmetom ktorých bolo (okrem iného) rozhodovanie o námietke zaujatosti sudcu JUDr. Juraja Klimenta pre pomer k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi, založenej na rovnakých skutočnostiach (okolnosti súvisiace s rozhodovaním o väzbe Mgr. Mareka Paru, osobné výroky sudcu JUDr. Juraja Klimenta na adresu Mgr. Mareka Paru, ich vzájomné nezdravenie sa a ďalšie) ako je tomu v aktuálne vedenom konaní na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoVS/3/2025.

Pomeru k veci podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, odôvodňujúcemu vylúčenie úradnej osoby z vykonávania úkonov trestného konania, zodpovedá, ak vo veci konajúca úradná osoba:

- má osobný záujem na výsledku konania, resp. ním môže byť aj nepriamo dotknutá (napr. ak je sama poškodenou osobou alebo poškodenou osobou je jej blízka osoba),
- získala poznatky o prejednávanej veci inak než realizáciou úkonov trestného konania z titulu svojho postavenia úradnej osoby (je svedkom),
- svojimi vyjadreniami založila pochybnosť o svojej nestrannosti alebo
- sa už zúčastnila na rozhodovaní v tej istej veci na inom stupni v rámci súdnej štruktúry, resp. v inej profesijnej pozícii (v tomto prípade ide o zákonný dôvod na vylúčenie, o ktorom podľa § 31 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku nie je potrebné osobitne konať - k vylúčeniu tu dochádza „automaticky“).

Odlíšný záver nadriadeného orgánu na identickú skutkovú alebo právnu otázku, rovnako ako nesúhlas strany s konkrétnymi úvahami, ktoré úradnú osobu viedli k vydaniu určitého rozhodnutia, nie sú spôsobilé vyvolať pochybnosť o jej pomere k veci (porovnaj s rozhodnutiami uverejnenými v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 34/2008 a 68/2009). V uvedených prípadoch ide o štandardné procesné situácie, ktoré sú spojené s využitím opravného prostriedku a sporovým charakterom konania.

Obdobne, ak nedochádza k vylúčeniu sudcu z vykonávania úkonov trestného konania po vrátení veci odvolacím súdom na nové prejednanie a rozhodnutie po tom, čo tento sudca vyjadril svoj názor o vine obžalovaného (§ 322 ods. 1, § 325 Trestného poriadku), tým menej sú dané dôvody na takýto postup, ak ten istý sudca má rozhodovať vo veci, predmetom ktorej je procesná otázka, na ktorú už zaujal názor v inej veci.

Ad absurdum, pomer sudcu JUDr. Juraja Klimenta k Mgr. Marekovi Parovi, založený na dôvodoch, ktoré sú predmetom konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoVS/3/2025, bol opakovane predmetom posudzovania najvyššieho súdu z pozície prvostupňového alebo sťažnostného súdu v rôznom zložení senátu (okrem už uvedených konaní napr. aj v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoVS/2/2022, 2TdoVS/2/2024, 2TdoVS/3/2024, 2TdoV/5/2024, 1TdoVS/7/2024), čo by pri výklade zvolenom obžalovaným znamenalo, že sudcovia, ktorí sa podieľali na rozhodnutiach o (ne)vylúčení sudcu JUDr. Juraja Klimenta v týchto konaniach, by sa viac nemohli zaoberať totožne

koncipovanou námietkou zaujatosti, čím by mohlo dôjsť k vylúčeniu všetkých sudcov najvyššieho súdu, a teda orgánu, ktorý v sústave súdov nemá porovnateľnú alternatívu.

Ak teda sudca JUDr. Peter Štíft pri výkone svojej rozhodovacej činnosti dospel k záveru na určitú otázku, ktorá má byť predmetom jeho posudzovania v inej (aktuálnej) veci, táto okolnosť bez ďalšieho neoslabuje zdanie jeho nestrannosti, resp. nezakladá dôvod na jeho vylúčenie podľa § 31 Trestného poriadku. Na uvedenom nič nemení, ak takýto záver sudcu opakovane nenašiel „podporu“ nadriadeného súdu.

Pokiaľ obžalovaný v sťažnosti poukázal na „nadštandardne blízky kolegiálny a pracovný vzťah“, resp. osobné priateľstvo medzi sudcami JUDr. Petrom Štíftom a JUDr. Jurajom Klimentom, nie je zrejmé, s výnimkou ničím nepodloženého tvrdenia obžalovaného o takejto prezentácii ich vzťahu samotným sudcom JUDr. Jurajom Klimentom, z čoho obžalovaný dôvodí jeho „nadštandardnosť“, ktorá by sa mala prejaviť v rozhodnutí o nevyhlásení sudcu JUDr. Juraja Klimenta. Vo všeobecnosti je pritom celkom bežné, že pôsobením na rovnakom súde a plynutím času medzi sudcami vznikajú vzťahy rôznej povahy a intenzity. Od sudcu sa preto so zreteľom na jeho profesionalitu a základné povinnosti očakáva, že svoje vzťahy ku kolegom neprenáša do svojho konania a rozhodovania v konkrétnych veciach. Takéto vzťahy na pracovisku, bez prístúpenia ďalších okolností, nie sú spôsobilé viesť k rozumným pochybnostiam o nestrannosti sudcu, nakoľko opačný prístup by viedol k ochromeniu poskytovania súdnej ochrany a mohol by vyústiť až do odopretia spravodlivosti. Výnimkou z tohto prístupu môže byť, ak namietaná okolnosť má pôvod v samotnom predmetne konania a zároveň súvisí s blízkym kolegom vo veci konajúceho sudcu; napr. ak sudca je v príbuzenskom, úzkom priateľskom či nevraživom vzťahu ku kolegovi, ktorý má osobný záujem na výsledku konania alebo ktorý je v pomere k osobám vystupujúcim v dotknutom konaní - uvedeným v § 31 ods. 1 Trestného poriadku. Žiadna z takýchto situácií však v posudzovanej veci zistená nebola.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.